

THE LARGEST SHIPS' GRAVEYARD IN THE WORLD

Robert Peacock

Generals Meadow, St. Clare Road, Walmer
Kent CT 147PY, United Kingdom
E-mail: Tusker2@tiscali.co.uk

Situated in Kent is an object that has been feared by sailors throughout the centuries: the Goodwin Sands, a ten mile sandbank which stretches from Ramsgate to Dover, approximately five miles offshore. Surrounding the Sands, are treacherous shoals swept by strong tides. It takes very little wind to cause tumultuous and confused seas. In thick fog, darkness and adverse weather it has been the downfall for vast amounts of seamen and their vessels.

In this area the sheer amount of shipwrecks are estimated in their thousands. It is only the constant movement of the Sands that has protected and hidden them from detection. Occasionally a discovery is found with monumental circumstances. The Bronze Age haul from the sea-bed near Dover proved to be the largest cache of axes, rapiers and spear heads to be located in the country, if not the world. The third rate man-of-war Stirling Castle, a warship from Queen Anne's navy, met her fate close to the Goodwins in the great storm of 1703. The ship emerged from a sand wave almost complete and inside her hull was an entire time capsule of life from the early eighteenth century. The following year two more ships, commissioned by Samuel Pepys, were also uncovered. Currents, weather, underwater visibility are a curse to the diving archaeologists. Also the movement of the sandbanks make identification of wrecks complicated, as they can disappear over a tide, as quickly as they were discovered.

The potential of the locale is so great that there are steps being taken to make it a region of world heritage. The treasure-house of antiquity and history is waiting to be established. Knowledge and restraint should be required of the divers, but bureaucratic legislation ought to be relaxed, to a certain degree, to encourage and not deter them.

Finance and equipment can overcome many of these problems, but it must be monitored by either the government or responsible bodies that are willing to invest in Britain's heritage that lies under the sea.

HET GROOTSTE SCHEEPSKERKHOF TER WERELD

Robert Peacock

Generals Meadow, St. Clare Road, Walmer
Kent CT 147PY, Verenigd Koninkrijk
E-mail: Tusker2@tiscali.co.uk

Voor de kust van Kent bevindt zich een zone die zeelieden reeds eeuwenlang vrees inboezemt: de Goodwin Sands, een tien mijl lange zandbank die zich uitstrekt van Ramsgate tot Dover ongeveer vijf mijl voor de kust. Rond de Sands bevinden zich verraderlijke ondiepe plaatsen, waar sterke getijden heersen. Daar is zeer weinig wind nodig om een woelige zee te krijgen. Bij dikke mist, duisternis en slechte weersomstandigheden hebben deze ondiepten reeds de ondergang betekend van ontelbare schepen met bemanning en passagiers.

Het volledige aantal scheepswrakken dat in deze zone onder het wateroppervlak ligt, wordt in de duizenden geschat. Het is enkel de constante beweging van de Sands die hen heeft beschermd en heeft vermeden dat ze werden ontdekt. Nu en dan wordt een vondst van kolossale omvang gedaan. De lading uit de bronstijd, die vanop de bodem van de zee bij Dover werd bovengehaald, bleek de grootste hoeveelheid bijlen, dolken en speerpunten te bevatten die ooit in het land of zelfs in de hele wereld werd gevonden. Het derderangsslagschip Stirling Castle, een oorlogsschip uit de vloot van Queen Anne, ging ten onder tijdens de grote storm van 1703 dicht bij de Goodwin Sands. Het schip kwam bijna intact uit een zandgolf tevoorschijn, en in de romp ervan werd als het ware een volledige tijdschapsule uit het begin van de achttiende eeuw aangetroffen. Het volgende jaar werden twee andere schepen, die werden gebouwd in opdracht van Samuel Pepys, eveneens blootgelegd. Stromingen, weersomstandigheden en de zichtbaarheid onder water zijn een vloek voor de duikers-archeologen. De constante bewegingen van de zandbanken bemoeilijken de identificatie van de wrakken eveneens, daar ze met het getij even snel kunnen verdwijnen als ze werden blootgelegd.

Het potentieel van de site is zo groot dat stappen worden ondernomen om deze in de lijst van het werelderfgoed op te nemen. Een schatkamer van de oudheid en de geschiedenis zal kunnen worden ingericht. Van de duikers wordt kennis en zelfbeheersing verwacht, maar de bureaucratische wetgeving moet tot op een zekere hoogte soepel zijn, zodat ze aangemoedigd, en niet afgeschrikt worden.

Financiering en het ter beschikking stellen van uitrustingen kan veel van deze problemen overwinnen, maar de regering of verantwoordelijke groeperingen die bereid zijn te investeren in het onderzeese Britse erfgoed moeten controle uitoefenen.